

veel ilusal su. Kas lähmas tuhja katega
 koju tagasi ja liinamas Jürku-ekirku taas-
 nurkas fangi magamast ja tuht sinas-
 fangi lamba külles kiini, ja hakkasid
 Jürku-ekirkut kirema: Lina maendlane elidki,
 kes lautas mira tegi: "Jürku-ekirku si laupa
 fongagi. Seine koro tahmas hani margale
 minna. Jürku-ekirku tipub koofa, mis Laan
 ja Hans ei lula ja lähmas minema. Ta lähes
 aga jällegi ise tuht teki ja on enne hani lautas-
 kajutamast. Laan ja Hans taluvas ja kuulmas,
 et hani kajumas ja pigememas tuhjalt kora
 poolle, kus Jürku-ekirku juba hane proodi
 hambasfe pistab. Ta juas jällegi vendsate
 kaest häis ja paremaid fiofe. Kulmas koropraama
 manemas vinnas nõnu raha margale minna.
 Jürku-ekirku tipub koofa minna, ei fisa lubatus
 ilma aegata tuliko tulla. Tema paeb aga
 jalaja teiste liiva kotti. Laan ja Hans

leiavas raha keleri illofe, kuhu ähe pifitfe
 anga läbi voit maenalt fiofe peafse. Siis
 illumas ne kahetfees; Oh aless Jürku-ekirku
 fio olma. Jürku-ekirku mastas liiva kottist,
 fion of ma slongi! "Tistel hea meel. Laanava
 ta raha keleri, kuft tema palju kulra ja köbesse
 välja lookit ja nimaks omale üle Jürki tummi
 ligi nitab. Kas hakkamas üles kaot minema ja
 ehjemas metfa ära. Umbor hukkasid fathmas ähe
 rõõvli artfika juure, kus juures rõõvli suute puuru
 pörfja margus keedavas. Kartes, et rõõvli võis
 kätte joamas, rõõvlias käik kalma kefi katta
 eares fionva puu etfa. Selle nake ajal tulmas
 rõõvli oma puuru katta juure. "Küll on pöie
 pakitus- laupub Hans- läsi alla! sunab Jürku-
 ekirku nann. Hans teeb fesa. Rõõvliis, kes eija
 lagu si aimandki, tänavas pealegi, et vana ifa
 laaja vikhunkest kingib. Küll no kätt paifub.